॥४३॥ तेत्वया॥४४॥ ममात्मजंसत्यवतश्चऔरसंनतुधृतराष्ट्रादिवदन्यतोमयिजातमित्यर्थः॥४५॥४६॥शाश्वतोधर्मःपत्युःसकाशादेवापत्योत्पादनंसतांमादृशानांदाराणांतत्रैवदृत्तिः ननुगतायुषिपत्यौकथं
तत्स्यादित्यतआह संतइति वरंदत्वासंतोनव्यथंतिनापिसीदंतिकिंतुउक्तंनिर्वहंत्येवेत्यर्थः अत्यंताशक्येर्थेकथंस्यादित्यतआह सतामिति सतामशक्यमपिनास्तिभयंचान्यस्यतेभ्योनास्तीतितत्त्वतोहंनिर्भया

सौहृदात्सर्वभूतानांविश्वासोनामजायते॥ तस्मात्सत्सुविशेषेणविश्वासंकुरुतेजनः॥ ४३॥ यमउवाच उदाहृतंतेवचनंयदंगनेशुभेनतादृक्त्वदृतेश्रुतं
मया॥ अनेनतुष्टोस्मिविनास्यजीवितंवरंचतुर्थंवरयस्वगच्छच ॥ ४४॥ सावित्र्युवाच ममात्मजंसत्यवतस्तथौरसंभवेदुभाभ्यामिहयत्कुलोद्वहं॥श
तंसुतानांबलवीर्यशालिनामिदंचतुर्थंवरयामितेवरं॥ ४५॥ यमउवाच शतंसुतानांबलवीर्यशालिनांभविष्यतिप्रीतिकरंतवाबले॥ परिश्रमस्तेनभवे
न्नृपात्मजेनिवर्तदूरंहिपथस्त्वमागता॥४६॥ सावित्र्युवाच सतांसदाशाश्वतधर्मवृत्तिःसंतोनसीदंतिनचव्यथंति॥ सतांसद्भिर्नाफलःसंगमोस्तिसद्भो
भयंनानुवर्तंतिसंतः॥ ४७॥ संतोहिसत्येननयंतिसूर्यंसंतोभूमिंतपसाधारयंति ॥ संतोगतिर्भूतभव्यस्यराजन्सतांमध्येनावसीदंतिसंतः ॥ ४८॥ आर्यजुष्ट
मिदंवृत्तमितिविज्ञायशाश्वतं॥ संतःपरार्थंकुर्वाणानावेक्षंतिपरस्परं॥ ४९॥ नचप्रसादःसत्पुरुषेषुमोघोनचाप्यर्थोनश्यतिनापिमानः॥ यस्मादेतन्नियतंस
त्सुनित्यंतस्मात्संतोरक्षितारोभवंति॥ ५०॥ यमउवाच यथायथाभाषसिधर्मसंहितंमनोनुकूलंसुपदंमहार्थवत्॥ तथातथामेत्वयिभक्तिरुत्तमावरंवृ
णीष्वाप्रतिमंपतिव्रते॥५१॥ सावित्र्युवाच नतेपवर्गःसुकृताद्विनाकृतस्तथायथान्येषुवरेषुमानद॥वरंवृणेजीवतुसत्यवानयंयथामृताद्येवमहंपतिंविना
॥ ५२॥ नकामयेभर्तृविनाकृतासुखंनकामयेभर्तृविनाकृतादिवं॥ नकामयेभर्तृविनाकृताश्रियंनभर्तृहीनाव्यवसामिजीवितुं ॥ ५३ ॥ वरातिसर्गःशतपु
त्रताममत्वयैवदत्तोक्रियतेचमेपतिः॥ वरंवृणेजीवतुसत्यवानयंतवैवसत्यंवचनंभविष्यति ॥ ५४ ॥ मार्कंडेयउवाच तथेत्युक्त्वातुतंपाशंमुक्त्वावैवस्व
तोयमः॥ धर्मराजःप्रहृष्टात्मासावित्रीमिदमब्रवीत्॥ ५५॥ एषभद्रेमयामुक्तोभर्तातेकुलनंदिनि॥ अरोगस्तवनेयश्चसिद्धार्थःसभविष्यति॥ ५६ ॥ चतुर्वर्ष
शतायुश्चत्वयासार्धमवाप्स्यति॥ इष्ट्वायज्ञैश्चधर्मेणख्यातिंलोकेगमिष्यति॥ ५७॥

स्मीतिभावः॥४७॥त्वयापिसत्यंस्त्रीयंरक्षणीयमित्याह संतोहीति भूतभव्यस्यभूतस्यभविष्यस्यच॥४८॥परस्परंउपकारप्रत्युपकारं॥४९॥ एतत्त्रयंप्रसादोर्थोमानश्च दरिद्रस्यप्रसादोनार्थायश्रीमतांप्रसादो
र्थकृदपिनमानदः सतांतुमानदइति खलेतुप्रसादएवनास्ति अतस्त्रयंत्वय्येवस्थितमितित्वंरक्षितास्माकंभवेतिभावः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तेत्वत्तः अपवर्गःपुत्रफलप्राप्तिःसुकृताद्विनासमीचीनाद्वांपत्ययोगादृतेक्षेत्र
जादिपुत्रार्पणेननकृतोनिष्पादितोभवति यथान्येषुवरेषुभर्तृषुमदयंत्यांवसिष्ठस्येवनतद्वत् यस्मादेवंतस्माद्वरंवृणे ॥ ५२ ॥ व्यवसामिशक्नोमि ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥

Digitized by Google